

РЕШЕНИЕ

№ 1322

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10440** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. К. против Решение № 3385 от 12.09.2022 г., постановено по НАХД № 622/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-025339 от 09.12.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 179, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение на чл. 25, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В жалбата се излагат съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при разглеждане на делото от въззивния съд, довели до ограничаване правото на защита на касатора – лишаване от възможност да ангажира доказателства в подкрепа на тезата си и проявено тенденциозно отношение при провеждане на процесуалните действия, създаващо съмнения за пристрастност. Твърдят се допуснати нарушения при констатиране на административното нарушение – ограничаване на възможностите за събиране на относими доказателствени източници – записи от охранителни камери в района, в който е извършено

административното нарушение и установяване самоличността на свидетели - очевидци, които според касатора са основание за отмяна на обжалвания съдебен акт, а и на наказателното постановление. С тези аргументи са обосновани алтернативни искания за – приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и намаляване на размера на наложеното административно наказание.

Ответникът по жалбата – началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР не се е възползвал от правото на отговор и не се представлява в касационното производство.

В съдебното производство пред настоящата инстанция касаторът поддържа направените искания в жалбата и мотивите, с които са обосновани.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 09.10.2022 г., а жалбата е заведена в СДВР на 24.10.2022 г., а в СРС на 25.10.2022 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на служителя на СДВР - свидетел при констатиране на административното нарушение и съставянето на АУАН – С. К., обясненията на жалбоподателката и показанията на участвалия в ПТП водач – свид. М. К. и приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 23.11.2021 г. в [населено място], около 18,45 ч. жалбоподателката А. К. при управление на лек автомобил „Т. РАВ 4“ с ДК [рег.номер на МПС] предприела маневра пред № 166 на [улица]– излизане от реда на паркираните МПС, при която предизвикала пътно-транспортно произшествие с преминаващ отрядно, по посока на движение от [улица]към [улица]лек автомобил „Т. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от свид. М. К.. За възникналото ПТП е съставен Протокол рег. № 11895 от 23.11.2021 г. от свид. С. К., към който са приложени саморъчно попълнени декларации от двамата водачи и скица, отразяваща мястото и механизма на възникване на произшествието. В протокола са посочени, настъпилите материални щети по участвалите в произшествието автомобили. Отражено е, че щетите по автомобила на свид. К. са в областта на задния ляв калник и броня, а по автомобила на касатора – в предната броня и преден десен калник.

Въз основа на тези констатации и след извършена проверка на касатора за употреба на алкохол с техническо средство ARSM 7410+ с фабр. № 0003, при която не са установени данни за такава, е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA, № 544658, в който поведението на водача на МПС – лек автомобил „Т. РАВ 4“ с рег. [рег.номер на МПС] е квалифицирано като нарушение на задължението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП – „Водач на пътно превозно

средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например ... да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях...преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение.“. Актът е връчен на касатора непосредствено след съставянето му – 23.11.2022г. като в бланковата разписка, удостоверяваща този факт, е отразена и правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Към материалите в административната преписка е приложена справка - картон на водача А. К., която съдържа данни за издаденото ѝ свидетелство за управление на МПС, придобитите категории, контролните точки, с които разполага след първоначалното придобиване на правоспособност, наложените административни наказания и принудителни административни мерки за нарушения на правилата за движение по ЗДвП и ППЗДвП. Приложени са и документи, удостоверяващи компетентността на длъжностните лица, съставили Акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на същия наказателно постановление. В мотивите на наказателното постановление е отразено, че подаденото, на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е разгледано, по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, и е прието за неоснователно.

Към преписката не са приложени доказателства за връчване на наказателното постановление на касатора. Информация в този смисъл е отразена в съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата на въззивния съд. Според същата НП е връчено на 21.12.2021 г., а жалбата е подадена с пощенско клеймо и е заведена в деловодството на СРС на 29.12.2021 г.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на свидетеля на констатираното нарушение и съставител на акта за установяване на ПТП – С. К., на водача на другия автомобил участвал в ПТП – свид. М. К.. Въз основа на тези доказателствени източници и частично кредитираните обяснения на касатора са направени изводите за законосъобразно спазване на процедурата по констатиране на административното нарушение с АУАН и санкционирането му с издаденото НП. Прието е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност, съгласно заповед № 8121з-13318 от 23.10.2019 г. издадена от министъра на вътрешните работи.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно и допустимо, при обективно и всестранно изяснени фактически обстоятелства от значение за прилагане на материалния закон. Възраженията срещу наложената санкция са свързани с фактическите обстоятелства, въз основа на които е установено административното нарушение. Твърденията на касатора – водач на МПС, че неизпълнението на задължението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП се дължи на виновното

поведение на водача на другия автомобил, участвал в произшествието и по-конкретно на движението му с несъобразена скорост правилно са оценени като неподкрепени с доказателства, а и противоречащи на обективните данни, въз основа на които е констатирано нарушението – увредените части на двете МПС.

Неоснователни са и оплакванията в касационната жалба за допуснато нарушение в хода на въззивното производство, ограничило правото на лична защита на санкционираното лице и демонстрирано поведение на пристрастност от съдебния състав при провеждане на процесуалните действия. В протокола от проведеното на 04.04.2022 г. съдебно заседание е отразена предоставената възможност на жалбоподателката да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си – по нейно искане е разпитан водачът на другия автомобил, участвал в пътно-транспортно произшествие, като съдът е изслушал и обсъдил при постановяване на съдебния си акт и дадените от нея обяснения.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че цитираната като нарушена в НП норма на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение, което не е било изпълнено от касатора. Спазени са и формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление, с което е обезпечено ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Приложената от административно наказващия орган санкционна норма – чл. 179, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП напълно съответства на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, чиято обществена опасност правилно е преценена като неотговаряща на критериите в разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3385 от 12.09.2022 г., постановено по НАХД № 622/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 110 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.

